

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Timma Šmehlíka a soudců JUDr. Anny Grimové a Mgr. Davida Kotrbatého ve věci

oprávněné: [REDAKCE], IČO [REDAKCE]
sídlem [REDAKCE], [REDAKCE]
zastoupená advokátem [REDAKCE]
sídlem [REDAKCE], [REDAKCE]

proti
povinnému: [REDAKCE], narozený dne [REDAKCE]
bytem [REDAKCE]
zastoupený advokátem [REDAKCE]
sídlem [REDAKCE]

pro vymožení nepeněžitě povinnosti, o odklad exekuce

o odvolání povinného proti usnesení Okresního soudu Plzeň-město ze dne 6. 1. 2026, č. j. 75 EXE 2001/2025-40

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se ve výroku I mění tak, že se odklad provedení exekuce, vyslovený v usnesení Okresního soudu Plzeň-město ze dne 25. 9. 2025, č. j. 75 EXE 2001/2025-33, nezrušuje.
- II. Odvolání povinného proti výroku II usnesení soudu prvního stupně se odmítá.

Odůvodnění:

1. Označeným usnesením soud prvního stupně výrokiem I zrušil odklad provedení exekuce, vyslovený v usnesení z 25. 9. 2025, č. j. 75 EXE 2001/2025-33 a výrokiem II nařídil ve věci jednání na 20. 2. 2026 v 9:30 hodin. Podle odůvodnění rozhodnutí soud usnesením z 25. 9. 2025 odložil exekuci do právní moci rozhodnutí o návrhu povinného ze dne 22. 7. 2025 na zastavení exekuce, a to z důvodu předjímaného v ust. § 265 odst. 2 o. s. ř. Uvedl, že tehdy předpokládal, že alespoň část předmětu exekuce bude vyřešen smírným způsobem, tj. dobrovolným splněním uložené povinnosti a „jejím výkonem ze strany oprávněného“. Shrnul vývoj skutkových okolností po vydání tohoto rozhodnutí, který jej vedl k přehodnocení jeho postoje, neboť nyní již nelze očekávat zastavení exekuce v důsledku předpokládaného dobrovolného splnění, čímž možnost jejího odložení odpadla. Výrok o nařízení jednání v řízení o návrhu na zastavení exekuce odůvodnil potřebou provádění dokazování a zjištění procesních postojů účastníků.
2. Povinný toto rozhodnutí, a to výslovně ve vztahu k oběma jeho výroky, napadl odvoláním. Poukázal na zákonnou úpravu - § 47 odst. 2 písm. b) exekučního řádu (e. ř.) z níž plyne zákaz provést exekuci před právní mocí rozhodnutí o návrhu povinného na zastavení exekuce, neboť tento byl podán ve lhůtě 30 dnů od doručení vyznění o jejím zahájení. Proti již rozhodnutí o odkladu provedení exekuce z 25. 9. 2025 nebylo správné. Soud prvního stupně nebyl oprávněn

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Kubíková.

rozhodnout o odkladu provedení exekuce, a není oprávněn ani k tomu, aby své rozhodnutí o odkladu provedení exekuce zrušil. Napadené rozhodnutí by mohlo u pověřeného soudního exekutora vyvolat mylný dojem, že navzdory citované právní úpravě lze exekuci provést již před právní mocí rozhodnutí o návrhu povinného na zastavení exekuce. Ve vztahu k výroku o nařízení jednání má povinný za to, že soud jednání ve skutečnosti nenařídil, jak mu ukládá ust. § 115 odst. 1 o. s. ř., nýbrž pouze deklaroval, že se jednání koná.

3. Oprávněná se k odvolání povinného nevyjádřila.
4. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení podle ust. § 52 e. ř. ve spojení s ust. § 212, § 212a o. s. ř., k čemuž nemusel nařizovat jednání. Odvolání proti výroku I shledal důvodným, proti výroku II nepřípustným.
5. V přezkoumávané věci vede oprávněná proti povinnému od 27. 5. 2025 exekuci k vymožení nepeněžitěho plnění, a to povinnosti snést údržbu kanalizace umístěné na pozemcích parc. č. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] spočívající v opravě havarijního stavu kanalizace umístěné na těchto pozemcích, a to na samém jejich rozhraní. Dne 2. 6. 2025 Okresní soud Plzeň-město jakožto exekuční soud vedením exekuce pověřil soudního exekutora [REDAKCE]. Exekučním titulem je rozhodnutí Okresního soudu Plzeň-jih ze dne 19. 5. 2025, č. j. 7 Nc 5003/2025-22, kterým bylo povinnému nařízeno předběžné opatření, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 24. 6. 2025, č. j. 56 Co 140/2025-39, kterým tento soud jako soud odvolací zmíněné rozhodnutí potvrdil.
6. Dne 24. 6. 2025 soudní exekutor povinného vyrozuměl o zahájení exekuce a vyzval jej k dobrovolnému splnění vykonávaného rozhodnutí. Dne 22. 7. 2025 byl soudnímu exekutorovi doručen návrh povinného na zastavení exekuce, který požadavek na její odklad dle § 54 e. ř. neobsahuje. Soudní exekutor návrh po provedení úkonů vyžadovaných ust. § 55 odst. 3 e. ř. předložil exekučnímu soudu (soudu prvního stupně). Ten následně z vlastní iniciativy vydal dne 25. 9. 2025 usnesení č. j. 75 EXE 2001/2025-33, jímž provedení exekuce odložil do pravomocného rozhodnutí o návrhu povinného na její zastavení. Následně vydal nyní přezkoumávané rozhodnutí, jímž odklad provedení exekuce z důvodů shora shrnutých zrušil.
7. Odvolací soud se v podstatě plně ztotožňuje s výhradami povinného vůči postupu soudu prvního stupně stran odložení provedení exekuce i jeho následného zrušení. Povinný podal návrh na zastavení exekuce ve lhůtě 30 dnů od doručení vyrozumění o zahájení exekuce stanovené k dobrovolnému splnění vymáhaných povinností v ust. § 46 odst. 6 věta druhá e. ř. To má bez dalšího za následek, že nelze povést žádné exekuční příkazy vydané soudním exekutorem, jež mají účinky nařízení výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu před právní mocí rozhodnutí o návrhu povinného na zastavení exekuce (§ 47 odst. 2 písm. b) e. ř.). Lze tedy souhlasit s povinným, je exekuční soud neměl důvod vydávat usnesení o odkladu exekuce, kterého se právě z těchto důvodů povinný nedomáhal, neboť tím ve svém důsledku pouze deklaroval účinky, které zákon (v poměrech věci) s podáním návrhu povinného na zastavení exekuce spojuje. Jsou-li tyto účinky – nemožnost provedení exekučních příkazů, a tedy nemožnost provedení exekuce před rozhodnutím o návrhu na její zastavení, zákonným důsledkem jeho podání bez toho, aniž bylo třeba existence důvodů pro odložení výkonu rozhodnutí – exekuce dle § 266 odst. 1, 2 o. s. ř., nemůže je exekuční soud svým rozhodnutím rušit. Tak jako ex lege nastaly, ex lege pominou právní mocí rozhodnutí o návrhu na zastavení. Do té doby exekuci provést nelze a rozhodnutí jímž se odklad jejího provedení ruší, je věcně nesprávné (a matoucí, na což důvodně poukazuje povinný), proto je odvolací soud změnil tak, jak plyne z výroku ad I tohoto usnesení.
8. Pokud jde o odvolání povinného vůči druhému výroku usnesení soudu prvního stupně, odvolací soud je podle ust. § 218 písm. c) o. s. ř. odmítl, neboť nařídil-li soud, což nemusel, jednání usnesením, jde o usnesení, kterým se upravuje vedení řízení. Proti takovému usnesení není

odvolání přípustné (§ 202 odst. 1 písm. a) o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Plzeň 31. března 2026

Mgr. Timm Šmehlík, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Kubíková.